

Страни в главното производство

Жалбоподател: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Ответник: Moussa Abdida

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Директиви 2004/83/ЕО⁽¹⁾, 2005/85/ЕО⁽²⁾ и 2003/9/ЕО⁽³⁾ да се тълкуват в смисъл, че задължават държавата членка, чието законодателство предвижда, че чужденецът, който „страда от заболяване, създаващо реална опасност за живота или физическото му здраве или реална опасност от нечовешко или унижително отношение, когато в страната му на произход няма подходящо лечение“, има право на субсидиарна закрила по смисъла на член 15, б) от Директива 2004/83/ЕО,

— да предвиди суспензивно действие на жалбата срещу административно решение, с което на съответното лице се отказва право на пребиваване и/или субсидиарна закрила и му се нарежда да напусне територията на страната,

— до произнасянето по подадената срещу това административно решение жалба да поема в рамките на системата за социална помощ или системата за прием разходите за задоволяване на елементарните потребности на жалбоподателя извън медицинските грижи?

2. При отрицателен отговор, Хартата на основните права, и в частност членове 1—3 (човешко достойнство, право на живот и неприкосновеност), член 4 (забрана на нечовешкото или унижително отношение), член 19, параграф 2 (забрана за експулсиране към държава, в която съществува сериозен риск от нечовешко или унижително отношение), членове 20 и 21 (равенство и недискриминация спрямо други категории лица, търсещи субсидиарна закрила) и/или член 47 (право на ефективни правни средства за защита), задължава ли държавата членка, която транспонира Директиви 2004/83/ЕО, 2005/85/ЕО и 2003/9/ЕО, да предвиди суспензивно действие на обжалването и поемане на разходите за задоволяване на елементарните потребности, за които става дума във въпрос 1 по-горе?

⁽¹⁾ Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

⁽²⁾ Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242)

⁽³⁾ Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (ОВ L 31, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 48).

Жалба, подадена на 31 октомври 2013 г. от Planet A.E., Anonimi Etairia parochis symvouleftikon upiresion (Акционерно дружество, предоставящо консултантски услуги) (Атина, Гърция) срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 9 септември 2013 г. по дело T-489/12, Planet/Комисия

(Дело C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Planet A.E., Anonimi Etairia parochis symvouleftikon upiresion (Акционерно дружество, предоставящо консултантски услуги) (Атина, Гърция) (представител: V. Christianos, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени определението на Общия съд от 9 септември 2013 г. по дело T-489/12,

— делото да се върне на Общия съд за решаване по същество,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че определението на Общия съд от 9 септември 2013 г. по дело T-489/12 съдържа правни преценки, които нарушават правните норми на правото на Съюза и го обжалва с искане за отмяна.

Според жалбоподателя обжалваното определение трябва да бъде отменено, тъй като в него е допуснато неправилно тълкуване и прилагане на правото на Съюза както по отношение на съдържанието на правния интерес, който се изисква според правото на Съюза за предявяване на установителен иск с предмет установяването на неизпълнение на договорни задължения, така и по отношение на въпроса дали [правният интерес] е съществуващ и действителен.